Anul al 57-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.357/939

Nr. 192 Luni 15 Iulie 1940
12 Pagini
P I I I I

BIBLIOTECA ... „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CALATORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

PREVĂZĂTORII

După război, mulți viteji se arată

I

Filosoful Platon, din antichitatea greacă, spunea odată că „DACA NU POȚI SA SPUI TOT CE TREBUE, ESTE MAI BINE SA NU SPUI NIMIC". Acesta este singurul răspuns ce pot să dau prietenilor și cititorilor cari mă întreabă cu insistență, de ce nu scriu, de ce nu spun, ca altă dată, care este azi situația. Câteodată însă, cu toată înțelepciunea trasă din învățătura lui Platon, tot nu mă pot opri de a pune la punct unele lucruri, cari se petrec azi.

Zilele acestea mi-am adus aminte de vechea zicătoare românească: „După război, mulți viteji se arată", citind meritul ce-și atribuie unii de a fi prevăzut rezultatul de azi al războiului dintre marile puteri. Eu socotesc potrivirea dintre faptele de arme de până acum și părerile exprimate de unii din ACEȘTI PREVAZATORI o simplă coincidență, fiindcă, așa cum se prezenta situația cu câtiva ani în urmă și chiar până în Septembrie 1938, adică înainte de prăbușirea Cehoslovaciei și înainte de acordul dintre Rusia Sovietică și Germania național-socialistă, între cari era atâta antagonism, nimeni, nici cel ce ar fi avut Duhul sfânt, nu ar fi putut prevedea miraculoasele fapte de arme săvârșite de armatele germane.

Invinsă în 1918, desorganizată politicește în interior, sărăcită economicește de pe urma războiului, minată de intinsa propagandă comunistă, Germania pierduse orice încredere și chiar simpatie în afara granițelor ei. Se părea că însăși Germania își pierduse încrederea în ea însăși, căci numeroși scriitori și cugetători germani, printre cei mai de seamă, și chiar streini, prevedeau, pentru multă vreme, zile grele pentru poporul german care, — deși recunoscut ca popor harnic, — grație neprevederii și insuficienței conducătorilor lui politici din timpul războiul mondial, ajunsese să nu mai poată pune stavilă anarhiei politice, care slăbise resorturile morale ale țării.

In acest timp, Germania, ca și Europa întreagă, aveau în fața lor exemplul Italiei. Acolo, un om decis, energic, priceput, cunoscător al istoriei popoarelor, inspirat și hotărît să rișce totul pentru tot, reușise să salveze țara sa de anarhia comunistă, să dea poporului italian un crez, să-i trezească sentimente naționale, în locul prăpădului internaționalist, și să-l facă să aprecieze valoarea politică, morală și socială a muncii și a ordinei.

Fără a ne atribui nici un merit de prevăzători, ziarul acesta a fost singurul ziar românesc care, dela început, a pus în lumină meritul acțiunii d-lui Mussolini, îndemnând pe oamenii noștri politici, cari se sbăteau cu demagogia și destrăbălarea administrativă urmată după război, să ia pildă pe șeful politic al Italiei. In timp ce noi dam aceste sfaturi, cari nu au fost ascultate la timp, toată cealaltă presă, în frunte cu cea guvernamentală de pe vremuri, inspirată de unii comuniști și de ziarele din Sărindar, minimaliza rezultatele politicii italiene și caracteriza pe Duce drept un aventurier, rezultat al marelui război.

Fără a mă lăsa impresionat, de multe ori, înfruntând rigorile unei cenzuri nepricepute, ori admonestările prietenești ale unor oameni politici cu trecut strălucit, am persistat în credința mea și am cerut neîncetat un guvern de autoritate, singurul capabil să redea țării încrederea în ea însăși și să dea Statului autoritatea care-i lipsea. Am cerut un guvern alcătuit din persoane luminate, cu o reputație incontestabilă, cu prestigiu în țară și streinătate, cu o reală influență asupra opiniei publice românești, — calități cari sunt oricând indispensabile unui guvern menit să facă un serviciu real unei țări. Mi s'a aruncat atunci învinuirea că vreau instalarea dictaturii și eram desemnat ca atare oprobriului public, în articole de ziare semnate de fruntașii politici. Am răspuns fără teamă, că prefer o dictatură luminată unei conduceri demagogice, reprezentată de oameni cari nu și-au dat seama de imperativele postulatelor naționale și morale, fără de cari un popor merge la prăbușire.

Am preferat și prefer și azi, în locul anarhiei și demagogiei, o conducere înțeleaptă, făcută de oameni cu merite reale, recunoscute, legaliști, corecți, cu suflet românesc, devotați numai intereselor țării și cari să nu-și ascundă incapacitatea sau răutatea la adăpostul unor legi restrictive, făcute în grabă, fără discernământ și fără pic de omenie.

Cuvântul „DICTATURA" pe mine nu mă înspăimântă, fiindcă eu am văzut și văd în el, nu suprimarea libertăților firești ale unui popor civilizat, ci promovarea autorității statului care conștient de rolul său să exercite o guvernare cinstită prin cei mai pricepuți din fiii țării.

Iată ce am cerut, iată ce nu s'a făcut la timp. Colecția ziarului „Universul" stă la dispoziția cui vrea să o consulte spre a verifica adevărul celor spuse mai sus și am credința că va veni odată vremea când cei ce vor voi să scrie istoria acestor timpuri înfrigurate, vor găsi calea adevărului arătat, dar neînțeles de cine trebuia. Nu spun asta spre a-mi atribui vre-un merit sau a mă considera și eu un „prevăzător".

In Germania, exemplul Italiei a sfârșit prin a da roade și când regimul hitlerist a triumfat, noi am arătat și atunci, cu gând de a se ține în seamă, că acest triumf se datora pe de o parte anarhiei și demagogiei care se instalaseră la conducerea statului și pe de altă parte și chiar în mare parte conducerii actuale a Statului, al cărui șef, d. Hitler, printr'o neobosită și perseverentă acțiune, a știut să-și câștige încrederea poporului și cu ajutorul lui să înlăture racilele vieței publice și să instaleze un regim de autoritate luminată.

Am atras atenția nu numai a oamenilor noștri politici, dar și acea a prietenilor din țările cu cari România era în cele mai bune legături și în deosebi a Franței. Am publicat în ziarul L'ORDRE din Paris arătând Francezilor că se găsesc pe o cale greșită și că trebue să înceteze de a mai face politică de iluzii deșarte, de umanitarism rău înțeles, de internaționalism periculos propriului lor popor, cu care-și vor slăbi orice rezistență în ceasuri de primejdie și-și vor pierde și prietenii cei mai buni.

(Va urma)

STELIAN POPESCU

M. S. REGELE RĂSPUNDE TINERETULUI ARDELEAN ȘI BĂNĂȚEAN CARE A CERUT ÎNSCRIEREA IN PARTIDUL NAȚIUNII

Se știe că tineretul ardelean și bănățean a trimis M. S. Regelui o scrisoare prin care a arătat că aderă cu entuziasm la „Partidul Națiunii".

La această scrisoare M. S. Regele a binevoit a răspunde următoarele:

„Adresa prin care tineretul ardelean și bănățean, prin cuvinte de înalt patriotism aderă cu tot sufletul la noua organizare politică unitară și totalitară a României, este pentru Mine cel mai strălucit semn că virtuțile credinței naționale ale luptătorilor de altă dată sunt totdeauna vii în generațiile noui.

„Adeziunea la opera vie și dinamică de solidaritate națională și de crez naționalist Mă bucură în adâncul sufletului.

„Primindu-vă astăzi cu brațele deschise în „Partidul Națiunii", vă trimit cel mai cald salut, nădăjduind că urmașii spirituali ai lui Horia și Avram Iancu vor fi aprigi luptători ai României noui".

CAROL R.

DUPĂ OCUPAREA INSULELOR ENGLEZE JERZEY ȘI GUERNSEY

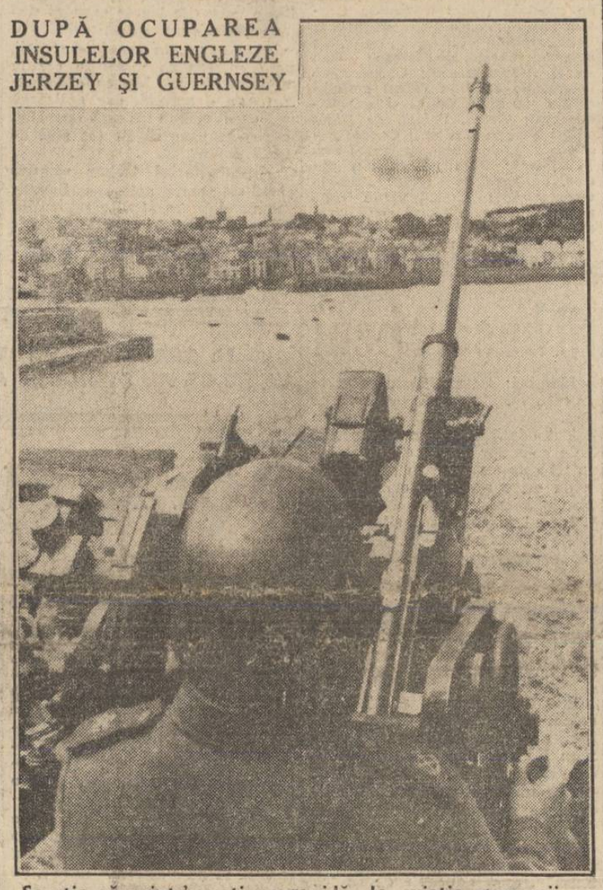

Se știe că printr'o acțiune rapidă de aviație germanii au ocupat insulele engleze Jerzey și Guernsey din Marea Mânecii. In fotografie se vede soldatul german apărând portul Sf. Petre din Guernsey

DUPĂ INTREVEDERILE DELA MUENCHEN

de I. LUGOSIANU

Intâlnirea Contelui Ciano la Muenchen cu Fuehrerul și cu d. von Ribbentropp este o nouă dovadă a solidarității nedesmințite de patru ani între Germania și Italia. Nu odată am pus în relief, în aceste coloane, paralelismul de acțiune deplin al celor două Puteri ale Axei, care grație acestei înțelegeri statornic adaptate la realități, și-au văzut politica internațională confirmată de consacrarea suverană a faptelor. Rareori o acțiune diplomatică a fost mai realistă și mai prevăzătoare și o tactică politică mai indemânatică.

De sigur nu avem informații directe și autorizate despre convorbirile de la Muenchen. Dar în prezența unei politici, care pune pe planul întâi realitățile diplomatice, strategice și economice, liniile mari ale conversațiilor nu pot fi greu de reconstituit.

Suntem la o răspântie a războiului și a acțiunii diplomatice a Axei. După înfrângerea Franței, toată Europa apuseană, dundreană și balcanică constată, primește și trage consecințele faptului istoric, care este victoria continentală atât de repede și de deplină a Germaniei. Această victorie se consolidează și se întregește, dacă Anglia este învinsă, cu toate urmările europene și mondiale ale unei înfrângeri hotărîtoare. Victoria contra Angliei este deci obiectivul de căpetenie al Puterilor Axei. Dacă această problemă se rezolvă pe planul militar, restul problemelor europene se resolvă în condiții mai prielnice pe planul diplomatic. De aceia este în logica evenimentelor de astăzi ca la Muenchen, în cadrul solidarității germano-italiene, să se fi examinat urmările armistițiului cu Franța, chestiunea războiului cu Marea Britanie și complexul problemelor răsăritene, de la Dunăre și Balcani până la Orientul apropiat.

Realismul unei politici, care nu face pasul al doilea înnainte de a-l face pe cel dintâiu, dă întreaga sa consistență faptului — afirmat de presa germană ca și de cea italiană — că în timp ce războiul continuă în apus, e necesar ca pacea să fie menținută la răsărit, după cum constată „Deutsche Allgemeine Zeitung", care afirmă că Germania și Italia sunt categoric hotărîte — în ciuda speranțelor engleze, de a crea complicații în Europa Sud-Estică — de a menține pacea în zonele europene încă liniștite și anume în sectorul sud-estic și că Ungaria este și ea decisă să urmeze această linie de conduită.

Prezența primului ministru și a ministrului de externe maghiar la Muenchen, ca invitați ai guvernului Reichului — precum precizează comunicatul oficial german publicat după terminarea întrevederilor — pare deci că trebue să fie încadrată în spiritul general al acestei politici.

Unul din cei mai autorizați comentatori italieni, ai politicei internaționale, d. Giovanni Ansaldo, directorul lui „Telegrafo" din Livorno, care a fost la Muenchen în suita Contelui Ciano, vorbind despre substanța convorbirilor din Muenchen, arată că ocuparea Basarabiei a fost o lovitură de bici pentru mândria maghiară, dar că, în timpul când Puterile Axei se află într'un război menit să creeze o nouă Europă, momentul este puțin prielnic pentru asemenea revendicări. D. Ansaldo spune că este probabil că șefii maghiari vor fi expus motivele lor pentru înfăptuirea neîntârziată a revendicărilor lor, și că li s'a confirmat înțelegerea călduroasă, pe care Germania și Italia o au pentru aspirațiile maghiare și pentru sacrificiul făcut de Ungaria de a rămânea cu arma la picior. Această confirmare a fost aproape cu siguranță întovărășită de asigurarea că statu-quo nu va fi turburat și că sacrificiul trecător al Ungariei nu va aduce nimănui și încă și mai puțin vreunei puteri nebalcanice vreun folos oarecare. In noua Europă, pe care Germania și Italia sunt pe cale de a o crea — continuă d. Ansaldo — Ungaria va avea un loc de onoare potrivit tradiției sale eroice și importanței sale spirituale. In acest sens trebue desigur interpretate și declarațiile pline de rezervă și de măsură, pe care Contele Teleki le-a făcut la înapoierea sa la Budapesta, când a afirmat că: „Fuehrerul și Contele Ciano au acordat cea mai mare atenție dării de seamă, pe care am făcut-o și în unele chestiuni au luat poziție cu ponderație și într'un spirit de călduroasă bunăvoință".

Nici cazul Ungariei, nici celelalte cazuri din Europa sudestică, care merită să fie examinate, nu vor provoca

(Continuare in pag. 2-a)

GERMANII ȘI REVIZIONISMUL MAGHIAR

de R. SEIȘANU

SCRIITORII GERMANI DESPRE TRANSILVANIA ȘI DREPTURILE NAȚIUNII ROMÂNE

Unirea Transilvaniei și a Banatului cu România s'a făcut în 1918, atât prin aplicarea principiului naționalităților; cât și prin voința liber manifestată, în adunările lor naționale, a românilor și germanilor din aceste ținuturi străvechi românești.

In adunarea lor națională ținută la Mediaș în ziua de 8 Ianuarie 1918, sașii au aderat la unirea Transilvaniei cu România, considerând de-atunci „poporul saxon ca membru al statului român". Apoi, Șvabii din Banat, în adunarea lor națională ținută la Timișoara, în ziua de 10 August 1919, au cerut și ei unirea Banatului cu România, fiind convinși că sub egida statului român ei se vor bucura de toate drepturile și vor putea păstra limba, credința și obiceiurile lor.

In condițiile acestea aproape întreaga populație a Transilvaniei și Banatului a fost pentru unirea cu România.

Numai delegația ungară de pace, dela Paris, din care a făcut parte și d. Paul Teleki, actualul prim-ministru al Ungariei, a făcut cunoscut conferinței păcei, în notele și memoriile sale, că nu poate fi luată în serios declarația de unire, a germanilor, de oarece ea ar fi fost obținută de români, sub „teroarea armelor" și fără consultarea și aprobarea populațiunii germane din Transilvania.

Reamintim că și în 1848, când ungurii au voit să anexeze forțat Transilvania, germanii în dieta dela Cluj, s'au opus alături de români, acelei anexiuni.

Germanii au ținut să precizeze chiar ei în ce condiții s'a făcut unirea Transilvaniei și ce valoare prezintă pretențiile ungurilor asupra acestui ținut românesc.

In revista „Prenssiche Iahrbücher" din Berlin (Vol. 236, Fascicula 2 din Mai 1934), s'a publicat un studiu interesant sub titlul: „Problema Ungară: revizionismul și chestia minorităților" de Lutz Korodi. Autorul acestui studiu, Lutz Korodi, a combătut acțiunea parlamentarilor englezi, din 1934, cari cereau revizuirea tratatului dela Trianon, sub cuvânt că nu sunt bine și serios informați asupra situației etnice din Transilvania; apoi, ocupându-se de conferințele ținute la Londra de contele Bethlen în acelaș scop, scria:

(Continuare in pag. 2-a)

STRÂNSUL RECOLTEI

de CONST. GAROFLID

Se începe secera. Prășitul porumbului nu e însă terminat. Mai e nevoie de aproape două săptămâni până ce prașila se isprăvește. In acest timp grâul și păioasele așteaptă să fie strânse. Pericolul e mare, dacă recolta nu se adună. Grâu s'a semănat mai puțin ca mijlocia normală, din el a pierit mult din pricina iernei, ceeace a rămas a fost năpădit de rugină, sau culcat de ploi. Din toate acestea se poate prevedea că producția va fi mică. Dacă și strânsul nu se va face în timp util, o mare problemă se pune. Ce vom face anul viitor? Cu ce vom hrăni orașele?

Pentru strânsul și căratul recoltei trebue brațe și vite. Brațe și îndeosebi cosași. La țară au rămas femeile, copiii și oamenii bătrâni. Cosași sunt foarte puțini. Cum se va tăia grâul, orzul, ovăzul? Mașini nu sunt destule. Cu secera? E o muncă prea înceată. Dacă cerealele se taie, cu ce se vor căra snopii la șiră sau mașină? Vite aproape nu mai sunt. Caii sunt rechiziționați, iar acum, în părțile Moldovei, se iau și boii. Ce facem?

Țara a fost odată, în timpul războiului trecut, într'o situație tot atât de tragică. Poate mai tragică, căci eram încercuiți din toate părțile și îngrămădiți peste măsură în pământul strâmt al Moldovei. Imineța pericolului a dictat măsuri energice. Mârzescu, ministru de agricultură, a înființat munca obligatorie și a organizat aplicarea ei. Aplicare severă, dar dreaptă. Rezultatul a fost că s'a putut strânge recolta, îndeplini în liniște transporturile necesare armatei, aproviziona cu lemne orașele și pregăti semănăturile pentru viitor. Cu ce mijloace s'a putut obține acest rezultat? Cu brațele tot atât de puține ca și azi: oamenii bătrâni, femeile, copiii și vitele care mai rămâsese. Dar aceste forțe de muncă au fost organizate metodic și la timp. In luna Februarie toată organizația era întocmită și imediat ce timpul a fost prielnic, munca a început și a mers repede, cu toată micimea mijloacelor. Oamenii și vitele dacă terminau munca locală erau duși să muncească în părțile lipsite de brațe. Toți se ajutau unii pe alții. Marii proprietari puneau la dispoziția tuturor mașinile de secerat, cosit și treer, iar armata a dat un sprijin deplin.

(Continuare in pag. 2-a)

SANCȚIONAREA RĂSPÂNDITORILOR DE SVONURI ȘI ȘTIRI ALARMANTE

Comunicat al ministerului de interne

Ministerul internelor face apel la toată populațiunea Țării să-și impună o disciplină a tăcerii în scopul de a opri svonurile și știrile alarmante.

Se reamintește că, potrivit dispozițiunilor art. 329 din Codul Penal, reproducerea sau răspândirea, prin orice mijloace (verbal sau în scris) de știri false, exagerate sau tendențioase, de natură a turbura liniștea publică, de a provoca panică ori deprimare, sau de a sdruncina sau micșora creditul Statului, se pedepsește cu închisoare corecțională până la 10 ani și amendă.

Ministerul face cunoscut că înțelege să aplice fără cruțare aceste dispoziții, deferind justiției pe toți acei cari cu rea credință, sau neînțelegând rostul acestor interziceri pentru interesele apărării naționale și ordinei publice, vor săvârși asemenea fapte.

NOUI MĂSURI PENTRU DEMOBILIZAREA ARMATEI FRANCEZE

Geneva, 12 (Rador). — *Corespondentul agenției DNB află din Vichy că ministerul de război francez a luat noui măsuri pentru a grăbi demobilizarea armatei.*

Toți țăranii și muncitorii agricoli din contingentul 1937 și din contingentele precedente vor fi demobilizați în măsura în care vor dispune de mijloace proprii pentru a se duce la vetrele lor din regiunea neocupată.

IN CORPUL ZIARULUI:

SOLIDARITATEA NOASTRĂ POLITICĂ

Cuvântarea rostită eri la radio de d. ministru Nichifor Crainic.

SITUAȚIA TURCIEI IN RAPORT CU RĂZBOIUL ACTUAL

Declarațiile primului ministru Saidam.

DUPĂ FURTUNĂ

Durerile neamului, isvor de datorii

de CONSTANTIN KIRIȚESCU

„Pensons y toujours, n'en parlons jamais"
(Gambetta)

După înfrângerea franceză din 1871, două provincii au fost despărțite dela sânul patriei. Cui trebue să aparțină pe drept aceste provincii, este una din marile controverse ale istoriei. Nu ne interesează aci procesul politic. In procesele dintre popoare, verdictul îl pronunță și-l execută totdeauna cel mai tare. La 1678 l-a câștigat Franța; la 1871, Germania; la 1919, iarăș Franța; în 1940, cine știe ce poate pregăti înțelepciunea biruitorului?

Ne interesează latura sufletească a problemei. Sub primatul forței, cel slab e constrâns să se plece. Și istoria a repetat în mai multe rânduri drama dela 1871, pe alte scene, cu actori și figurații schimbate. Filmul istoric rulează înainte, răsturnând ce fusese așezat, așezând la loc ce fusese răsturnat. Să nu desperăm: nimic nu e veșnic în istorie. Nici dreptatea. Nici mai ales nedreptatea. In credința noastră creștinească găsim suportul îndurării nedreptăților și suferințelor, și nădejdea îndreptărilor. Iar pentru a le pregăti, trebue să ne întărim brațele și inimile. Intărirea brațelor este în căderea altora; școala trebue să se îngrijească de suflet.

Dacă am început cu pilda Alsciei-Lorene, am făcut-o pentru că ea a prilejuit unui mare cetățean al Franței să rostească cuvintele pe care le-am înscris ca „motto" al rândurilor de față, Gambetta n'a fost om de școală, ci om de stat și de tribună. Dar în cuvintele: „să ne gândim mereu la provinciile pierdute, dar să nu vorbim niciodată despre ele", se cuprinde sfatul cel mai înțelept pe care un mare pedagog putea să-l dea tineretului țării sale într'un ceas de cumplită durere. Importanța sfatului vine de la faptul că el are o valoare universală; e bun de urmat ori și unde și de oricine. El însemnează primatul gândirii-forță asupra vorbirii deșarte. Este, în lapidara lui formulare, pedagogia popoarelor îndurerate, peste care furtuna a adus vremelnicele prăbușiri.

(Continuare in pag. 2-a)

BERLINUL ȘI MODIFICAREA CONSTITUȚIEI FRANCEZE

Acțiunea Germaniei impotriva Angliei e iminentă. — Comentarii in jurul discursului lordului Halifax

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 12. — Inceperea atacului decisiv împotriva Angliei pare să fie iminentă. Aceasta este convingerea pe care o exprimă cercurile neutre de aci, mai ales că și acum după cum s'a întâmplat în preajma tuturor acțiunilor în stil mare ale Reichului, cercurile germane păstrează cea mai desăvârșită tăcere. Scufundarea a numeroase vase britanice și acțiunea din ce în ce mai intensă a aviației germane asupra Angliei constitue și ele dovezi că marea ofensivă a Reichului trebue să fie considerată ca fiind cât se poate de apropiată.

*

Discursul rostit eri de lordul Halifax în Camera Comunelor este comentat cu mult interes aci, mai ales că ministrul de externe britanic a atins diverse chestiuni în legătură cu Orientul apropiat. Cercurile autorizate dela Wilhelmstrasse relevă faptul că lordul Halifax s'a ocupat în special de situația Egiptului precum și de aceea a Turciei, ceea ce face să se creadă că expunerea sa în legătură cu acest din urmă stat a fost provocată de publicarea documentelor din ultima Carte Albă germană.

In această privință se relevă faptul că ambasadorul rus la Ankara a plecat la Moscova.

*

Cercurile politice germane continuă să se ocupe cu viu interes de situația internă din Franța. In ce privește intenția guvernului Pétain de a-și strămuta sediul în teritoriul ocupat, probabil la Versailles, se spune aci că forurile autorizate germane nu s'au pronunțat în mod definitiv în această chestiune. Atât presa germană cât și cercurile autorizate privesc cu rezervă transformarea constituției franceze dintr'una democrată în una autoritară. Forurile autorizate dela Wilhelmstrasse fac mai departe o paralelă între acțiunea din trecut o mareșalului Hindenburg și aceea de azi a mareșalului Pétain, relevând că și acesta din urmă și-a asumat acum funcțiunile de președinte al republicei. Faptul e însă relevat cu mult mai multă rezervă și fără nici un atac în genul acelora îndreptate pe vremuri de francezi, în momentul în care mareșalul Hindenburg a fost ales în 1925 președinte al Reichului german.

Se spune în același timp că ar exista anumite îndoieli asupra mo-

(Continuare in pag. 2-a)

ECOUL ULTIMELOR EVENIMENTE

Interpretarea greșită a unor afirmații. — Axa dorește soluționarea problemelor din Europa Danubiană și Balcanică pe cale pacifică și ea este interesată la menținerea păcii in această zonă europeană atât acum cât și in viitor

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Roma, 12 Iulie.

Presa italiană dedică azi mult spațiu ecoului întâlnirii italo-germane de la Berlin și convorbirilor italo-germano-maghiare de la München.

Se observă că aceste evenimente politice au suscitat un interes general și că ele sunt o nouă dovadă că politica europeană e făcută de axă și că noua Europă va trebui să se nască pe principiile stabilite de ea.

In aceste cercuri politice se observă că unele afirmații ale ziarelor italiene și în deosebi ale gazetarilor care au însoțit pe contele Ciano au fost interpretate greșit de anumite ziare străine. După unele din aceste interpretări se zice că puterile axei ar vrea să mențină, cu orice preț, pacea în Balcani numai pentru timpul cât va dura războiul contra Angliei, după care interesul pentru această pace nu ar mai fi tot atât de viu.

Se asigură că această interpretare e greșită, deoarece axa dorește soluționarea problemelor din Europa danubiană și balcanică pe cale pacifică și ea este interesată la menținerea păcii în această importantă zonă europeană atât acum cât și în viitor.

Așa dar această atitudine nu este numai temporară, ci ea este definitivă și va fi menținută și nici un fapt nou nu va putea interveni ca s'o schimbe.

Acțiunea pe care puterile axei vor putea apoi s'o desvolte nu va fi îndreptată contra niciunei țări balcanice și ea va tinde numai să obțină o situație a Sud-Estului european inspirată de principiile de dreptate și echitate spre a spori viața acestuia și pentru a-l face să participe din plin la viața nouă a întregului continent european.

E. C.